

56/76

56 זֶה לֹא גִיל לְיִלְדָה־שֶׁל־אִמָּא

76 זֶה לֹא גִיל לְאִמָּא יְפִיפִיָּה

אָבֵל אֲנִי יִלְדָה!

וְאֵת

יְפִיפִיָּה! וְכָל הַיֵּתֶר:

הַיְשִׁיבָה הַבְּטָלָה הַזֹּאת עַל שִׁפְת מִיתָתְךָ – צוֹפוֹת בְּנֵה־רַחֲמִים

הוֹלֵךְ וּמִתְחַתֵּר

מִתִּיז אֵלַי מְלִים

מִתְאֵדוֹת

לְפָנַי שְׁאֲנִי תוֹפֶשֶׁת, אֵינָם אֶלָּא חֵלוֹם

מִמְנוֹ

עוֹד מְעַט

נִתְעוֹרֵר.

תָּמִיד כּוֹבֶשֶׁת אֶת רוּחְךָ
 מְשַׁלֵּיכָה עָלֶיךָ רֶשֶׁת־צֵל
 הוֹרֶגֶת אֶת רִגְעֵי הַקָּר וְהַקְּאֶפְאָר'¹
 בְּנִעִיצַת מַחֲטִים
 בְּעֵינַיִם

שֶׁאֵת מַעֲלָה
 שֶׁאֵת מוֹרִידָה
 שֶׁלֹּא מַעֲלוֹת וְלֹא מוֹרִידוֹת

שֶׁהוֹלֵכוֹת וּמַצְטַבְרוֹת שׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת
 שֶׁל צֶמֶר חֵם מְשַׁתְּלֵשֵׁל עַל בְּרַפְיָךְ – יִרְעָה שֶׁל שְׁלִילוֹת: אִישׁוֹנִים מְנַקְרִים
 שֶׁנִּפְקָחִים מִצַּד הַבְּטָנָה
 שֶׁל הָאֶפְדָּה שֶׁאֲנִי לוֹבֶשֶׁת
 וּבָהֶם הִתְחַנְנָה
 שֶׁהַכֵּל יִהְיֶה בְּסֹדֶר
 גַּם כְּשֶׁלֹּא.

אֲנִי רוֹאָה אוֹתְךָ יוֹשֶׁבֶת וְחוֹרֶשֶׁת
 תְּלָמִים תְּלָמִים שֶׁל אֶרֶז וְגוֹמֵי וַו'קָרָד...²
 תְּבִנִית נוֹף
 שֶׁנִּשָּׂא עַל גִּבְנוֹ
 בְּכָל תְּפוּצוֹתֵינוּ – חוּט

חן

מְשׁוֹךְ מִדֵּי, חֶבֶל טְבוּר
 שֶׁהִסְתַּבֵּךְ –
 אוֹת הַבֵּל.

לְחַשֵּׁב שֶׁמַּעוֹלָם לֹא הִתְרַסַּת
 לֹא הִעֲזוֹת לְכַעַס
 לְכָל הַיּוֹתֵר עֲשִׂית שְׁגִיאוֹהָ!

עִז
נִפְלָה לָךְ
וּנְפִלָה
וּנְפִלָה
וּנְפִלָה
וְעֵשֶׂתָה רַכְבָּת...!

שְׁעוֹד אֶפְשֶׁר לְתַפְּשׁ!

1. קאפאר: דיכאון, בצרפתית
2. אורז, גומי וז'קרד: דוגמאות סריגה

לשרוד

עֲשִׂיתָ מָה שְׁצָרִיךְ כְּדֵי
לְשָׂרֵד:
הַגְדִּילָתָ אֶת הַשָּׂרִים
בְּרִפְיֵדוֹת כְּפוּלוֹת וּמְשֻׁלְּשׁוֹת, הַנְּצִצָּת
אֶת הַמַּבֵּט, הַצְּהַבָּת
אֶת הַשְּׁעָר
וְכָל הַשְּׂאָר וְכָל הַשְּׂאָר וְכָל הַשְּׂאָר

עם זאת
היית תמה

הִלַּכְתָּ בְּדֶרֶךְ הַהֲתַנַּגְדוֹת הַכִּי קִטְנָה

לא עֲבַדְתָּ עַל עֲצָמָךְ
לא הִתְגַּרְשְׁתָּ
לא לְמַדְתָּ צְרָפְתִּית (שְׁעוּרִים פְּרָטִיִּים)

בְּמָקוֹם זֶה
עֲבַדְתָּ בְּמִתְפָּרָה שֶׁל הָעִירָאקִים
וְאוֹם-כּוֹל-תּוֹם אֶכְלָה לָךְ אֶת הַלֵּב
אֲבָל
הֲיָה כֶּסֶף לְתִיכּוֹן שְׁבוּ עֲשִׂיתִי חֵיל
גַּם לְמַעַנְךָ (הָאֵם רְאוּ אֶת זֶה
בְּמַפּוּי-לֵב בּוֹלְפֶסוֹן?)

יִצְאֲתִי מִמֶּךָ חֲזָקָה חֲצֵי דָרֶךְ
אַחַר כָּךְ כְּמוֹךְ:
נֹתַנְתָּ לְקִיסָר אֶת אֲשֶׁר לְקִיסָר
כְּדֵי לְקַחַת בְּשָׂאֵר
הַזְּמַן
אַנְחוֹת רוּחָה שְׁשֵׁמֶן שִׁיר.

הַיּוֹם הַשִּׁיר עָלֶיךָ, אֵלֶיךָ, אוֹתָךְ
אֲנִי רוֹצֵה לְתַפֵּשׂ בְּתוֹפְסַת הַזֹּאת, בְּמַחְבּוּאִים הָאֵלֶּה,
אֶת הַחֲבֵרָה-הַכִּי-טוֹבָה הַצִּילָכָה הַשּׁוֹלֵם-שּׁוֹלֵם-לְעוֹלָם
שָׁלוֹם לְאֲדוֹנֵי הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ עָרִם עָרִם
יִצְאֲתִי מִכֶּטֶן אֲמִי

אֲמִי, אֵשֶׁה רְגִילָה
שְׁבַקְשָׁה תִּינַקַת

וְקַבְּלָה
אוֹתִי

וְגִדְלָה אוֹתִי
לְשׁוֹם דְּבָר בְּמִיחָד

אֶךְ עָרַב אֶחָד שָׁמַעְתִּי אוֹתָהּ
מְדַקְלָמֶת שִׁירִים:
לֵיל נוֹכְמֵבֵר... לֵיל אוֹגוֹסְט... לֵיל מַאי...
שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְאַלְפֵרֵד דֶּה־מוֹסֶה

וְהַמּוֹזָה
הַתְּגַנְבָּה
אֶל כָּל שׁוֹטְרֵי.